

Βγήκα ἔξω ζητώντας τὰ ἵχνη τοῦ κόμητος, μά δὲν τὸν διέκρινα πουθενά. Μόνον δαν περνοῦσα κάτω ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου τοῦ Ρένφιλδ, ἀντίκυρα μά νυχτερὶδα νά πετάλι και νά φεύγη πρὸς τὸ σκοτιάδι... Παραφύλαξα κατόπιν ἔξω ἀπ' τὸ παλῆρο κτῖριο τοῦ κόμητος. 'Ασφαλῶς ὅμως δὲν κατέφυγε σ' αὐτὸν. Κατέστη τὸν δῶρον συνέβησαν διὰ φοβήθυνα και θά πήγε να κρυφτῇ σε κανένα δλλο τῶν καταρργών του. Κι' ἔκαμε καλά, γιατὶ πλησιάζει πιά νά ἔμερόσημη. 'Η ώρα ἐπέρασε χρέως νά τὸ νοιώσουμε...

Γιά μά στιγμὴ εμειναμεν δίλοι οιωπηλοί. 'Η καρδίες μας ἑσφίγγοντο και μά λύτη βαρεῖ μάς πλακώνει τὴν πνοή. Πόσα δυστυχήματα είχαν συμβεῖ σε μά νύχτα; Και τί τὰ συνέπαινας ἀπόμονα;

Τέλος ὁ Βάν "Ελσιγγ πλησίας τὴν κ. "Ἀρκει καὶ τῆς εἴπε:

— Καὶ τώρα, κυρία Μίνα — ἀκριβῆ μου κυρία Μίνα — ταλαιπωρος κυρία — πες μας τὶ ὀκριβῶς σᾶς συνέβη. 'Ο Θεός γνωρίζει ἀν ἐπιθυμῷ νά υποφέρω με, μιλνεν ἀνάγκη νά μάθωμεν. Είνε ἀνάγκη νά γνωρίσουμε τὸ κάθε τι.

• Η κ. "Αρκει ἀνταπίκιασε σύγκορη, μά δὲν ἀργήσει νάρθη στον ἔαντο της. Τίναξε τοὺς κεφάλι της ψηλά, σαν νάπερεν κάποια γενναία ἄποτα κι' ἀπλωθεὶς τὸ πόδια της πρὸς τὸν καθηγητήν :

— Ναί, είτε, μά φαν τολμηρή. Πρέπει!

• Ο Βάν "Ελσιγγ εσφύσει μὲ συγκίνησο τὸ ἀνάντονο χέρι της, ἐσκυψε και τὸ φύλας εις ἑνάκιας και κάθησε σαμά τη μέση.

• Η κ. Μίνα ἀπλωθεὶς τὸ ἀλλό της χέρι πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἀνέπνευσε βαθεῖα κι' ἀρχίσει νά διηγείται :

— Έπήκα τὸ ναρκωτικό πού είχα. Ζητήσει ἀπὸ τὸ κ. Σούναρδ γιὰ νά κομιηνὸ εκδοκα, μά δὲν μού ἔρχοντες ἥπνος, δισο κι' ἀν βασανιζούμεν, δύο κι' ἀν στριφογύριζα στὸ κρεβάτιο. Δάγκορες σκέψεις γύριζαν σάμα στὸ μασάλο μου και διαρκώς ἐπήγανε δ νοὺς μου στὸ ὑπάντο, στὰ φαντάσματα, στοὺς βρυσόλακας. 'Υπέφερα φεύγατα!

Στὸ σημειον αὐτὸ δ σύζυγός της ἄφησεν ἔνα γογγυσμὸν ὅργης και πόνου.

• Η κ. Μίνα ἔστρεψε πρὸς αὐτὸν και εἶτης τούτης νά τὸν παρηγορήσῃ :

— Μήν πυραινεσαι, ἀκριβὲ μου. Μή μὲ κανεὶς νά υποφέρα περισσότερο. Δείξει θάρρος. 'Ο Θεός δεν θὰ μάς ἀφήσῃ χωρὶς τὴν συνδρομὴν του...

• Ο κ. "Αρκει ήσυχασε κάπως κι' ἔμεινε σιωπηλὸς κρατῶντας τὸ χέρι τῆς συζύγου του, η δοιά εἶξη ἔχοταν λόγον :

— Βασανιζούμεν ἀπὸ τοὺς τρόμους αὐτοὺς ἐσκέψηκα, ὅτι πρέπει να κομιηνὸ με κάθη τρόπον, ἐπιβαλλούμεντον στὸν ἴδιο τὸν ἔαντο μου. Ξανάπεια στὸ κρεβάτι και πραγματικῶς ὅ πνος μ' ἐπήρε ἀμέσως, χωρὶς να ἔνοντος κι' ἕγον παιζ. Κοινωνούμεν δέ, ὀπως φαίνεται πολὺ βαθεῖα, γιατὶ δαν ἢδην ὁ 'Ιωνάνθαν δὲν τὸν ἀντελήθην καθόλου. Μετὰ ώραν μόνον, σταν ἔναντινης εἰδος πάσι είχε πλαγάσει και ἔκοματο στὸ πλευρὸν μου.

Έννοόσα πός σας είχες ἀφήσει πλησίον τοῦ Ρένφιλδ και ἥλας ν'

• Ο Ρένφιλδ ἀπέδινε.

• Ανταπανθῆ. "Έξαρν τὸ βλέμμα μου ἐπεσε πρὸς πόδες μίαν γωνιαν τοῦ δωματίου, κοντά στα παράθυρα και εἰδὼ τὴν ίδια ἄχνη πού είχα παρατηρήσεις και μά ἀλλή νύχτα τοῦ μερῶν. Κατέστη σάν ἀτιμός, σάν δυλέλη, ἐστριφωνύζειν ἐκεὶ παραδόξως και συγκρόνως αισθάνθηκα τὴν παρουσίαν καῦτον τούτον μέσα στὸ δωμάτιο. Έτρόμαξε πολὺ και ὦθησα νά ξυνήσησ τὸν 'Ιωνάνθαν, μά δὲν τὸ κετορθωσα, γιατὶ ἔκοματο βαθεῖα. Τὸν ἔσκοντυνα και ἔψιθουσα πόνου του. Μά τοῦ κάκου. 'Ηταν τὸ βουθισμένος πού ὑπέλεγες πάσι αὐτὸς είχε πάρει ναρκωτικό και ὅχι ἔγω... Βλέποντας ταὶς μάταιες προσπάθειες μοι φοβήθηκα, φοβήθηκα πολύ, τὸ μού πονεῖ ἐπάγωσεν, ἐκόπτηκεν ἠ πονή μου. Έφορεια το χέρι τοῦ 'Ιωνάνθαν και τὸ ἔσωσμα κοντὰ μου, μά και πάλι δὲν ἔπνυσε. Είχε τέτοιο τόρμο πού ἄκονγα καθαρά τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς μου. Γύρισα τέλος νά ξανακιτάξω πόδες την γωνιαν ἔκεινην και τούτε εἰδά — Θεέ μου Παυτοδόναυε! — εἰδά πάλι στὸ κρεβάτι μου, πολὺ κοντά μου, ἀπὸ πάνω μου σχέδιον, νο στέκεται ἔνας ἀνθρώπος ψήλος, κάτωντος, μαυροφορεούμενος, μέ κόκκινα σπινθοβόλα μάτια. 'Ηταν αὐτός, τὸν γνώρισα μέσος!!...

Τὸν ἔγγρωμα ἀμέσως ἀπὸ τὶς περιγραφὲς τῶν ἀλλων. 'Η κερένια διηρηθεῖ την, η γερακωτὴ μύντη, τὰ κόκκινα χεῖλι του με τὸ μυτερὰ σπόρα δούτω πού ἔξείγαν και τὰ κόκκινα και γεμάτα πλόγα μάτια του τὰ δοπία μου είχε φανή πάσι εἰδά ἔκεινο τὸ ήλιοβασίλεμα στὴν ἐκκλησία τοῦ Οἴτηπου. Ξεχώρισα ἀκόμη και τὴν κόκκινη οὐλῆ τοῦ μετώπου του, η δοτά προσήσχετο ἀπὸ τὸ κτύπημα πού τού είχε καταφέρει ὅ 'Ιωνάνθαν νά πονειαν τοῦ πύργου.

Γιά μά στιγμὴ η καρδιά μου πάσωνεις μόδον διμως τοῦτο κατώθωσα νά βγαλω μά κραυγή. Τότε ἔκεινος μού μίλησε μέ μά φωνὴ διαπεραστική και συριτική, δειχγοντάς μου συγχρόνως τὸν 'Ιωνάνθαν :

— Σιωπή! "Αν κάνης και τὸν παραμικρὸν θύρωμο θὰ τού τινάξω τά μυαλά στὸν τοίχο, ἰδῶ, μπρὸς στὰ μάτια σου!!!

• Ήμουν τόσο καταρρομαγμένη και ἔξαλλος διτης δὲν μάρεσα νά κάνω η νά πά τὸ παραμικρό,

(Ἀκολουθεῖ)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ Θ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Συνεχίζομεν και σήμερον τὰ τόσον ἐνδιαφέροντα και τόσον πακτηριστικά ἀνέκδοτα τοῦ δειμνήστου Πρωθυπουργού Θεοδούλου Δηλιγιάννη.

Σχετικώς μὲ τὸ δινομά του δηλιγιάννη :

— Ξεψέτε μου τὸ Θεόδωρος είνε ή 'Ελληνική μετάφρασης 'Εβραιοίκου Ιωάννης; "Απὸ μάν δὲ ἀλληδός παράδοξον σύμπτων καὶ θλιβερόν, δέν ὀνομάζομεν 'Ιωάννης ὡς ἔτερος τοῦ δινοματούς, φέρων εις την συγκίνησιν τοῦ Ιωάννης.

— Και διατὶ σᾶς μετέφρασαν τὸ δινόμα;

— 'Ακούσατε διότι είνει ἀληθῆς παράδοξος.

Οι παριστάμενοι ἐσώπασαν και δ. Θ. Π. Δηλιγιάννης διηγήθη μοι Πανάγιος Δηλιγιάννης εἰλε τὴν πνοιάνης φύσην εἰς τὸν πύργον του. 'Οντος τοῦ πρόπτωτον τεκνον του ἐνέγκριθη ἀρρένως και ὄνομαν 'Ιωάννην. Ἄλλα μετά τινας μήνας ἀποθνήσκει. Γεγοντάται δεντέρος γεγονός βαπτίζεται μὲ τὸ αὐτὸν δινόμα και ἀποθνήσκει. 'Ερχεται τρίτη τεκνον, μια κόρη, διονομάζεται Ιωαννίνα, ἀλλά θνητοποιεῖται ἐπώπιος ὀλίγων μετά την βάπτισιν της. Τότε είτε ἔμε γεννήσται ἀδόπηδος δινόμας διηγόμενος, διπέρ περάσας τοῦ 'Εβραιούκου 'Ιωάννην. Και ἐτοῦ λαργού τούτου κανεὶς ἐκ τῶν μελών τῆς οἰλογενείας μας ἔφερε τὸ δινόμα τοῦ πάπτων μας, ὡς συμβαίνει εἰς θλιψίας την πληνεπειρεμένην φύγονας.

* *

• Ο Δηλιγιάννης συνήτιζε πολλάκις νά διηγηται και τὸ κατέρω ἀνέκδοτον του.

— Μιαν ἡμέραν ἐκλήθη, εἰς τὴν Γαλλιάν ενδισκομένον, ὑπὸ της πατολέοντος Γ'. εἰς κυνηγίον, τὸ δόπον διηγεῖται τὸν προσθέτοντα πόνον της κατάλεπτα. Ο Αὐλάρχης τοῦ Αἰτοκάτορος, διστὶς τὴν πρόσθιας μοι καὶ τὸν διόπτην τοῦ πάπτωτον, διενόμενος εἰς ἕτης γένηθεσ, λαμβάνειν τὸν πόνον της μέσων τῶν προσθέτων.

— «Συνήθως, λαμβάνειν τὸν πόνο γά μας ἐξ τῶν σταύλων μις 'Αλλ' ἀν ἡ ἐξσούτης σας δὲν ἔχει πάπτωσαν κατάλληλον, δυναμέδεια νά φύγωμεν ένα μέχρι πεντακισκίλιον φράγκων...»

• Επειτα ηφαίστησα φίλονυμον ἀλλὰ περὶ τὸν λοιπὸν δαπανῶν και ἐκδιαρροήν, διτὶ τὸ κυνήγιον αὐτὸν ποτὸν εἰς τὸ δόπον τόπον εισικεν εὑραπλάστησης σεστέντερον τοῦ Αἰτοκάτορος θύ διεποιήσηται εἰς πάνω τοῦ προτοῦ, ειδοποιήσης τὸν παντούρην της προεσίεων. 'Ηταν εὐκολότερον, βλέπετε, νά εύρω εἰσοδούς περιεστών, παρὰ εἴσοδοι καταλλήλες φράγκων!!!...

* *

• Η συμάδα ! Πόσα δὲν ἐργάφησαν διὰ τὸ ἀδῶν τοῦ ποτὸν εἰς τὸ δόπον τόπον εισικεν εὑραπλάστησης διεμίνηστος Δηλιγιάννης, διταν διεύπονταν νά πίνη κονάκι!

• Είνε τὸν ποτοὺς βρέβιον δι τοῦ δεκαπέντες έτη περίπου πρὸ τοῦ διανύστε τοὺς ποτείς πάπτωσην νά πίνη και συμμάδων.

* *

• Ο Δηλιγιάννης ήτο δεξιάστας εἰς τὸ νά αλλάζει μὲ φυσικότητα θέμα δημιλίας, σουπάκις και συνωσπίλων εἰς πάπτωσην δημιούργησαν τοῦ Δηλιγιάννη, διστὶς δὲν ἥθελεν ἐνώπιόν του παπαίνων έπιπλον ειδοποιήσης τὸν παντούρην της προεσίεων. 'Ηταν εὐκολότερον, βλέπετε, νά εύρω εἰσοδούς περιεστών.

• Και ἐπίνατε, φίλατέ μοι, ζυδον ἐν Ερεμανίδει ; — 'Εν πέτρα πάπτωσε τοῦ Πρόδερμο! ' Άπηγνητησεν τὸν Πρόδερμο! — Θά μι έπιτρέψητε τότε νά προσφέρω διμῶν ἐν κύπελλον ; Και εἰς μαστίχα και δην Ρούκης παρέβαλε τὴν σπαθέροτέ τοῦ πολτού πάπτωσης ἀρχάν εν 'Ελλάδα μὲ αφρόν ζυδον ο δηλιγιάννης τὸν διηγήθησεν τὸν διακοπές.

— Και ἐπίνατε, φίλατέ μοι, ζυδον ἐν Γεραμανίδει ; — 'Εν πέτρα πάπτωσε τοῦ Πρόδερμο! ' Άπηγνητησεν τὸν Πρόδερμο! — Θά μι έπιτρέψητε τότε νά προσφέρω διμῶν ἐν κύπελλον ; Και εἰς μαστίχα και δην Κούκης παρέβαλε τὴν σπαθέροτέ τοῦ πολτού πάπτωσης διεκόπη ἀποτούμως.

* *

• Τῷ 1895 μία συνεδρίασις τῆς Βουλῆς διήρκεσε ἀπὸ τὰς 5 μ. μέχρι της ἐπέρας τῆς ἐπομένης. Περίπου 17 ώρας. Κατὰ τὸ διάστημα τούτου οι βουλευταὶ είλογον συντριβήν. 'Ο Δηλιγιάννης διμῶν διηρέθησεν διλόκληρον μὲ ἐν τέταρτον τούσιον ψυχηρούσιον βουτηγμένον εἰς σοκολάταν ...

*Ερχεστής

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἑνόικειασιν διωμάτιον. Πληροφορίαι στὰ γραφεῖα μας, Λέπκα 7.